

BOOTSY'S BABELS

EEN EIGENZINNIGE KIJK OP ONDERWATERFOTOGRAFIE

Jochens droom die werkelijkheid werd

Soms schuilt het grootste avontuur niet onder water, maar in het verhaal erachter. In deze editie wijkt Bootsy bewust af van zijn vaste koers en gaat hij in gesprek met Jochen, **de man die het Selayar Dive Resort vanuit een droom opbouwde**. Een verhaal over lef, doorzettingsvermogen en de passie die duikers verbindt.

In deze editie (op blz. 20) neem ik je mee in mijn onvergetelijke duikavontuur op het Selayar Dive Resort. In mijn column *Bootsy's Babbels* schrijf ik normaliter over mijn belevenissen in de onderwaterfotografie, maar deze keer wijk ik hiervan af. Ik kan mij deze

sidestep legitiem verantwoorden. Boven mijn column staat immers: 'een eigenzinnige kijk op de onderwaterfotografie'. Natuurlijk moet er wel een goede reden voor zijn om mij dit te kunnen permitteren. En die is er. Want duiken en onderwaterfotografie

draaien uiteindelijk allebei om één ding: avontuur. Deze column gaat ook over avontuur, alleen dit keer niet over mijn avontuur. Om het reisverhaal over Selayar te kunnen schrijven, heb ik niet alleen mijn eigen indrukken gebruikt, maar ook geluisterd naar de belevenissen van andere reizigers op het resort. De afgelegen ligging en de lange reis ernaartoe intrigeren me enorm en maakt me nieuwsgierig naar het ontstaan van dit bijzondere resort. Ik ga in gesprek met de founder en manager, Jochen.

PAREL MET ONGEREPT WANDEN

Op mijn eerste vraag hoe het resort ooit is ontstaan, steekt hij meteen enthousiast van wal. Al snel wordt duidelijk dat Jochen, net als ik destijds, werd gehypnotiseerd door de films van Jacques Cousteau. Jochens passie voor duiken was zo groot dat hij al op 18-jarige leeftijd als duikinstructeur werkte op de Malediven – met speciale toestemming, want officieel mag dat pas vanaf je 21ste. Zijn ambitie en dromen voerden hem steeds verder. Hij wilde niet alleen duiken, maar ook een eigen resort starten op een plek die nog onaangetaast was door toerisme. In 1993 begon Jochen zijn omvangrijke zoektocht naar dé perfecte plek. Destijds waren recente zeekaarten nauwelijks

beschikbaar en moest hij het doen met oude kaarten uit de 18e eeuw en enkele vliegtuigkaarten. Zijn reizen waren avontuurlijk en intensief. Hij had zelfs de mogelijkheid om een compressor en duiktanks mee te nemen naar de veelal afgelegen eilanden. Zo bezocht hij onder andere Bira in Zuid-Sulawesi, Manado en later de oostelijke eilanden tot aan Biak. Overal onderzocht hij de duikmogelijkheden, de kwaliteit van het onderwaterleven en de aanwezigheid van essentiële infrastructuur, zoals schoon zoet water en veilige stranden. Aanvankelijk overwoog hij het afgelegen en vermaarde atol Taka Bonerate ('Tiger Island'), maar daar was vrijwel alles verwoest door het dynamietvissen. Op de terugweg kwam Jochen bij toeval op Selayar terecht. Zijn eerste duik daar was indrukwekkend. De oostkust van het eiland bleek een parel met ongerepte wanden, een overvloed aan vissen, haaien en ongeschonden koraal. Vier maanden later keerde hij terug, overtuigd dat dit de beste locatie was die hij tot dan toe had ontdekt. Het idee om hier een resort te beginnen was geboren.

GROTE UITDAGING

Het begin was primitief en uitdagend. Jochen kampeerde jarenlang op het eiland, in het midden van de wildernis, slechts met weinig hulp en voorzieningen. Water, vervoer en personeel waren een constante uitdaging. Lokale arbeiders waren moeilijk te vinden, omdat de bevolking voornamelijk van visserij en zelfvoorziening leefde. In 1997 richtte hij officieel zijn bedrijf op, financieel gesteund door zijn vader die

hem ook had geïnspireerd door zijn wereldreizen en interesse in andere culturen. Pas in 1998 kocht Jochen het land en begon met de bouw van het resort. Het transport was een grote uitdaging, alle bouwmaterialen moesten per boot van Bira naar Selayar worden gebracht. Jochen vervolgt zijn verhaal over zijn levensdoel, terwijl ik geboeid aan zijn lippen hang. Gaandeweg groeit mijn respect voor hem. Wat een ontberingen heeft hij moeten doorstaan, en wat een ongelooflijk uithoudingsvermogen heeft hij getoond. In gedachten zie ik kleine parallellen met mijn eigen leven. Ik herinner me hoe ik als 21-jarige 'broekie' in mijn uppie naar Curaçao emigreerde. Natuurlijk waren de omstandigheden totaal anders, maar het gevoel van durf, avontuur en doorzettingsvermogen herken ik des te beter.

ONVERWACHTE LUXE

Het Selayar Dive Resort is volledig selfsupporting. De onontbeerlijke zoetwatervoorziening voor douchen en wassen komt uit een bron midden in de jungle, 4 kilometer verderop. Via aangelegde pijpleidingen dwars door de jungle stroomt het water naar het resort. Doordat de zoetwaterbron 40 meter hoger ligt, doet de zwaartekracht zijn werk en is er voldoende druk voor al het dagelijkse gebruik. Een compressor, ver afgelegen van het resort, levert 24/7, 220 volt elektriciteit.

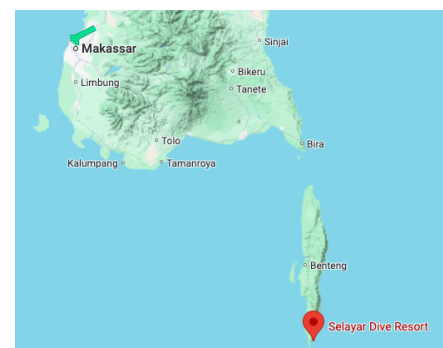
Ook de voedselvoorziening is een staaltje logistiek en vooruitdenken. Voorraden worden maanden van tevoren gepland en droge waren zoals rijst en pasta worden uit Makassar gehaald. Het verrukkelijke rundvlees komt uit Australië. Verse producten, zoals fruit, groenten, zuivel en eieren worden wekelijks op de lokale markt ingekocht, afhankelijk van het seizoen. Alles wordt met kleine bootjes vervoerd. Het hele jaar zijn bananen en papaja's beschikbaar; deze groeien op het resort. Brood wordt dagelijks ter plaatse

gebakken, opmerkelijk genoeg wordt voor de gisting Guinness-bier gebruikt. Het geeft het brood een diepe, volle smaak. Een onverwachte luxe midden in deze uithoek van de wereld. Het is bijna niet te geloven hoe goed en smaakvol de maaltijden hier verzorgd zijn.

PARADIJSELIJKE PLEK

Jochens verhaal is er één van avontuur, doorzettingsvermogen en ondernemerschap; een jonge man die vanuit Europa naar het einde van de wereld trok. Die uitdagingen aanging en vastberaden was om op een afgelegen, nauwelijks ontgonnen, eiland iets bijzonders te creëren. Ik heb bewondering voor de pioniersgeest van Jochen, die een uniek duikresort heeft opgebouwd dat zowel de natuur respecteert als onvergetelijke duikervaringen biedt.

Als reizende duiker sta je er lang niet altijd bij stil hoe bijzonder dat eigenlijk is. We nemen zulke plekken vaak als vanzelfsprekend aan: een paradijselijk eiland met perfecte duiken én de luxe waar we aan gewend zijn. Maar achter dit ogenschijnlijke gemak schuilt iemand die ooit durfde te dromen – en die droom waarmaakte. En dat voel je nog steeds. Enkele werknemers uit de prille begintijd werken er nog altijd; er heerst hier een warme, bijna familiale sfeer die het resort zijn ziel geeft. Het is die menselijke warmte, verweven met de natuur, die dit resort meer maakt dan een bestemming. Het is een paradijselijke plek die je bijblijft.

OVER BOOTSY

Peter Boots (alias 'Bootsy') fotografeert met de Olympus OM-D 5 MII. Gepassioneerd en vol geestdrift en nog altijd in competitie met... zichzelf. Ervan overtuigd dat hij zijn allermooiste foto nog moet gaan maken. www.bootsy.org